

Tri varovania Panny Márie – La Salette, Fatima a Akita

Jozef Domin

15. februára 2020 ✝ Cirkev ✝ Zázračné zjavenia

Výnimočnosť doby, výnimočnosť oproti akémukoľvek obdobiu odo dňa, keď rímsky cisár Konštantín Veľký legalizoval kresťanstvo v Milánskom edikte a umožnil tak vznik kresťanského sveta, sa prejavuje aj výnimočnosťou zjavení. Kresťanský svet, univerzálna Christianitas už neexistuje. Ľudstvo, Cirkev a bývalé kresťanské štáty sa vracajú do náruče pohanstva, ktorého diabolské zovretie sa v 4. storočí pretrhlo. Upadá Cirkev, viera, morálka sa stáva pohanskou, štáty nekresťanskými a protikresťanskými. Situácia sa pre katolíckych kresťanov deň za dňom pomaly zhoršuje.

Za týchto okolností, ktoré nepochybne trápia svätých v Nebi rovnako ako nás, je pochopiteľné, že sa aj Panna Mária nejakým spôsobom pokúsila ovplyvniť myslenie a konanie ľudí, aby ich nasmerovala na správnu cestu. Vážnosť a moc jej posolstva vyplývajú z jej postavenia. Je Matkou Božou a Kráľovnou anjelov, Nepoškvrneným počatím i Prostrednicou všetkých milostí a predovšetkým nie je naším Sudcom. Panna Mária, na rozdiel od svojho Syna, nás nebude súdiť, a preto jej angažovanosť a milosrdenstvo môže ísť za rámec spravodlivosti. Ona prosí za nás, ktorí sme hriešni a ako mnohokrát povedala: „zadržíava trestajúcu ruku svojho Syna.“ Ruku spravodlivého Sudcu, ktorý dobrých odmeňuje a zlých trestá, ako hovorí jedna z piatich základných právd katolíckej viery. Môžeme si len domýšľať, aké tresty by už dopadli na naše hlavy nebyť milosrdenstva Matky Božej.

Ako dobrá matka, varuje Panna Mária svoje deti vopred, aby mali čas spamätať sa. Nie je to náhoda, že prvým miestom týchto varovných znamení sa stalo Francúzsko. Francúzsko, táto „prvorodená dcéra Cirkvi“, ktoré za vlády Merovejovcov tvorilo katolícky ostrov v záplave ariánskej herézy 6. storočia po Kr., tak ako sa stalo prvorodenou, tak sa stalo aj počas Revolúcie prvou dokonale odpadnutou dcérou. Francúzsko, tento predvoj ateizmu a agnosticizmu, varoval 100 rokov pred revolúciou sám Pán Ježiš a prikázal zasvätiť túto krajinu Božskému Srdcu. Nestalo sa tak a výsledok bol katastrofálny.

Po strašnom 25-ročnom krviprelievaní sa v roku 1815 podarilo poraziť revolučného cisára a Európa sa začala reštaurovať pod vládou Svätej aliancie. Avšak na obzore boli ďalšie a ďalšie revolúcie, a čo je horšie aj masové odpadnutie od viery. A čo je úplne najhoršie – aj apostáza vo vnútri Cirkvi siahajúca až do jej najvyšších štruktúr.

Panna Mária v La Salette

V predvečer ďalšej revolúcie, ktorá zachvátila v roku 1848 doslova celú Európu, sa v roku 1846 zjavila Panna Mária na odľahlom vysokohorskom mieste, kde sa stretávajú hranice Talianska, Švajčiarska a Francúzska. Tam v nedostupnom alpskom teréne sa ukázala dvom malým deťom, Maximovi Giraudovi a Mélanii Calvatovej, ktorí boli v kopcoch pásť kravy. Rozprávala sa s nimi a zanechala im posolstvo, ktoré mali zvestovať ľuďom.

Najprv bola zverejnená len časť posolstva. Celé posolstvo Panna Mária dovolila zverejniť Méléanii až v roku 1858. Na jej posolstve bolo mimoriadne to, že popisovalo stav Cirkvi v budúcnosti a nepopisovalo ho v obzvlášť pozitívnom svetle. Stav Cirkvi v budúcnosti, ktorý Panna Mária vykreslila deťom, sa v polovici 19. storočia zdal byť poslucháčom desivý, nezodpovedajúci vtedajšiemu stavu a tým pádom vzdialený. Dnes pri pohľade na svet a Cirkev si podobný optimizmus dokážeme osvojiť už len veľmi ťažko.

Prešlo 150 rokov a tí, čo sa vedia okolo seba pozeráť musia konštatovať, že slová posolstva tnú do živého. Niektoré pokrokové kruhy v Cirkvi sa snažili Méléaniino posolstvo spochybniť a ako celé posolstvo uvádzajú len tú časť, ktorá je nekonfliktná. Dokonca na niektorých internetových stránkach Misionárov saletínov, ktorí odvodzujú svoj duchovný pôvod od zjavenia v La Salette, sa môžeme dočítať, že Méléania si posolstvo zverejnené po roku 1858 „vymyslela“ (!!!).

Je vskutku pozoruhodné predpokladať, že by si Panna Mária vyvolila za svoj nástroj osobu, ktorá si „vymýšľa.“ Navyše, keď pravosť zjavenia, ako udalosti, bola potvrdená Cirkvou. Na jednej strane títo Méléaniini kritici tvrdia, že žila zbožný a úctyhodný život rehoľníčky a na druhej strane tvrdia, že bola podvodníčkou. Z psychologického hľadiska je niečo také málo pravdepodobné a skôr to ukazuje na to, že posolstvo sa stalo v dnešnej Cirkvi krajne nepríjemným. Prečo? Odpoveď sa možno ponúka sama – posolstvo triafa až príliš do čierneho.

A to, že sa modernisti v Cirkvi posolstva boja tak, že ho majú odvahu cenzurovať, svedčí pravdepodobne o tom, že sa boja toho, aby náhodou veriaci neidentifikovali súčasný stav Cirkvi so stavom popísaným v posolstve. Čiže cieľom nie je náprava, ale kamufláž.

To, že Panna Mária dovolila zverejniť posolstvo po „etapách“ nie je nič nezvyčajné. Podobne sa zachovala aj pri zjavení vo Fatime a celé (?) fatimské posolstvo sme sa dozvedeli až takmer po sto rokoch.

Keď sa nad tým zamyslíme: môže byť pre kresťana desivejší pohľad ako vidieť človeka, ktorý tvrdí, že uctieva Pannu Máriu, ešte aj popisuje s nadšením zjavenie v La Salette, vie, že je ako udalosť cirkevne schválené už od 19. storočia a zároveň zatajuje Jej posolstvo!!! Tu zostáva rozum stáť...

Pochybnosti by boli na mieste, ak by proroctvo nesedelo s realitou. Avšak je tomu skutočne tak?

Pozrime sa na niektoré výroky z posolstva Panny Márie v La Salette a premýšľajme:

„Kňazi, služobníci môjho Syna, sa stali stokou nečistoty pre svoj hanebný život, nedostatok zbožnosti pri celebrowaní svätých tajomstiev, lásku k peniazom a pre sklon k poctám a zábavám.“ (Pozorujeme dnes neuveriteľné škandály, infiltráciu Cirkvi homosexuálmi až na úroveň biskupov a kardinálov, obhajovanie deviácii rôznymi liberálnymi kňazmi a biskupmi, profanáciu obety sv. omše rôznymi svojvoľnými kreáciami, synkretickými divadlami a tancami, ohavnou nedôstojnosťou a nedbaním na úctu k Božiemu Telu a začíname chápať kto a prečo cenzuruje.)

„Áno, život kňazov volá po pomste a tá sa vznáša nad ich hlavami. Beda kňazom a ostatným služobníkom Božím, ktorí svojou neverou a zlým životom znovu križujú môjho Syna!“

„Hriechy ľudí volajú do Neba a po pomste, ktorá už stojí za dverami.“

„Hlavy a vodcovia Božieho ľudu zanedbali modlitbu a pokánie a démon im zatemnil rozum.“

„Ľudská spoločnosť sa nachádza v predvečer najstrašlivejších súžení a najväčších revolúcií.“

„Vlády budú mať všetky rovnaký cieľ, spočívajúci v odstránení všetkých religióznych princípov a vo vytvorení priestoru pre materializmus, ateizmus, špiritizmus a všetky možné druhy nepravosti.“

„Rím stratí vieru a stane sa sídlom Antikrista.“

„Cirkev sa zatemní a svet upadne do zdesenia.“

Desivé proroctvo úpadku a skazy je celé zaznamenané aj vo vydaní z roku 2005 vo vydavateľstve Matice cyrilometodějskej: Mélanie Calvat. *Zjevení Panny na hoře Lasalettské, 19. září L.P. 1846.* [s.l.]: Matice cyrilometodějská, s. r. o., 2005. Text bol spísaný samotnou Mélaniou Calvatovou.

Takmer všetky vety, ktoré Panna Mária povedala Mélanii nadobúdajú postupom času väčšiu a väčšiu aktuálnosť. Alebo zažilo 20. storočie málo revolúcií, vojen a utrpenia? Neusilujú sa vlády o zničenie kresťanstva? Nevidíme úpadok viery? Nevidíme vychádzať pochybné náuky zo samotného Ríma? Kto má oči, nech sa pozerá.

dokončenie v nasledujúcom článku

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/tri-varovania-panny-marie-la-salette-fatima-a-akita/>